

Eva Andreas
Tunadalskyrkan, Köping 180513
5 Mos 31:6-8

”Från påsk till pingst”

Var inte rädda, Herren din Gud går själv med dig! Så lät hälsningen till folket som vi läste tidigare i gudstjänsten. Herren skall vara med dig, Han sviker dig inte och överger dig inte.

Israels folk med Josua i spetsen som hade vandrat 40 år i öknen och nu var på väg till det utlovade landet, tröstades säkert mer än en gång av det löftet, för trots att de stod vid gränsen, var det inte spikrak väg in i det nya landet, de mötte motstånd på olika sätt, men Herren var med och hjälpte.

Löftet från Herren om närhet följde folket genom åren, även om de ofta gick sina egna vägar, men han kallade dem tillbaka och de fick uppleva att löftet var sant. Men Herren ville göra det ännu tydligare och sände Jesus till världen för att mycket konkret visa på hans kärlek och löften. Vi har under våren läst Markusevangeliet och mött honom på många olika sätt när han sett, och hjälpt människor. Men vi har också fått se hur han blev mer och mer obekvämlig för de styrande, och till slut dömdes till döden. Det måste ha blivit många frågor för de som följde honom. Var fanns nu löfterna, hur skulle det bli med dem, hade Gud lämnat dem?

Markus ger inga svar, men om vi går till de andra evangelierna får vi fortsättningen. I Johannesevangeliet berättas om hur Jesus innan han dog försökte uppmuntra sina lärjungar, och förklara, men hur de inte kunde ta det till sig. Han säger tex att det är bra för er att jag dör, för om jag inte gör det så skulle inte anden komma till er (Joh 16:7). Den helige anden, Gud själv i en annan form, som inte är begränsad till tid eller rum utan som genom att verka genom de människor som tror på Jesus når till många. Jesus kallar Anden för hjälparen – den som ska påminna om honom, den som ska hjälpa oss be, som skall ge oss ord när vi inte hittar egna för att stå upp för honom, som skall ge kraft, som vill ge oss gåvor för att bli till hjälp för varandra.

Efter sin död kom Jesus till lärjungarna, berättade om allt som står om Messias i gamla testamentet, hjälpte dem att förstå och andades på dem och sade "Ta emot helig ande"(Joh 20:19-22) . Jesus gav vidare av sig själv, de tog emot honom och all "den himmelska världens välsignelser".

Och så tog han dem med sig till ett berg i Galileen och Jesus gav dem det vi kallar missionsbefallningen: Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till mina lärjungar: döpa dem i faderns, och sonens och den heliga andens namn, och lär dem att hålla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut. (Matt 28:19-20)

Vi kan höra ekot av orden i 5 Mosebok. Var inte rädda, Herren är med. Jag har fått all makt i himlen och på jorden, jag är med er alla dagar intill tidens slut. Löftet står kvar, men nu delar han ansvaret med människorna. Gå ut i mitt namn.

Och så togs han ifrån dem och lyftes upp i ett moln. Molnet står i Bibeln för Guds uppenbarelse. Han återvände till sin himmelska tillvaro. Men med löftet till lärjungarna: Ni skall få kraft när den helige anden kommer över er och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns. (Apg 1:8-9)

Det hade gått 40 dagar efter påsken, lite drygt en månad och hela deras värld hade ställts på ända än en gång, från rädsla till förvåning till insikt till löfte till en förväntan men säkerligen också skräck: Hur skulle det gå till, de hade ju inga egna resurser och möjligheter. Och så tio dagar senare när folket samlades för att fira minnet av att de tio budorden gavs hände det oväntade: en stormvind blåste och samlade folket och tungor som av eld visade sig över lärjungarna och de gick ut bland människorna som nyfikna samlats och berättade om Guds väldiga gärningar på språk som de inte kände till – och människor från hela den då kända världen fick del av budskapet (Apg 2: 1-11). För den som var insatt i skrifterna blev det här en påminnelse om vad som hände när buden gavs: 2 Mos 19:6 ff skriver: När det blev morgon den tredje dagen började det åska och blixtra, ett tungt moln låg över berget och det hördes en stark hornstöt. Alla som var i lägret blev förfärade... När folket blev vittne till åska och

flammorna, till hornstötarna och röken från berget darrade de av fruktan och höll sig på avstånd.

Nu på pingstdagen ger Gud något nytt, men använder sin makt att använda också naturfenomen för att förstärka det han gör, och som en hjälp att få många inom hörhåll. När Petrus så småningom predikar på det gemensamma språket beskrivs reaktionen: "Ordet träffade dem i hjärtat" (Apg 2:37). Nu blir lagen skriven i människornas hjärtan istället för på stentavlor. Genom den helige anden kan man förstå och inse vem Jesus är, och få hjälp att leva utifrån den förståelse man har. Gudsrelationen blir personlig inte kollektiv. Och Paulus skriver att "ingen kan säga Jesus är Herre" om inte den helige ande finns med (1 Kor 12:3). Så alla som tror på Jesus har del av den helige ande, och den viktigaste uppgiften är att förhållande till Jesus. Tänk vilken förmån att få ha en privatlärare som vill förklara och hjälpa, som ibland kan lyfta upp bibelord så att de blir till hjälp i just den situation vi står i, som en annan gång kan visa på möjligheter som vi inte själva kunnat hitta på, som ibland kan leda oss in i sammanhang som visar sig vara mycket mer än slumpmässiga, där det byggs en bro mellan människor och mellan människor och Gud.

Det är egentligen inget märkvärdigt alls, utan har sin grund i att vi vill ledas av honom och säger vårt ja till att göra det. Vi behöver inte krampaktigt fråga i varje situation: Går jag rätt väg, gör jag det rätta nu? Utan lämna över det till honom som lovat att vara med oss alla dagar och leda oss genom sin helige ande. Men det finns också en annan dimension av det hela: Han vill ge oss av sina gåvor, sin utrustning, leda oss in i tjänst för honom och varandra, och då kan vi behöva utforska lite mer vad det handlar om, för det är inte säkert att man märker det på en gång. Paulus skriver i 1 Kor 12:4-7 Nådegåvorna är olika, men Anden densamma. Verksamheterna är olika men Gud är densamme, han som verkar i allt och överallt. Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta .

Gud tvingar sig aldrig på någon, men han kan utmana oss och påminna oss gång på gång om saker. Och när det hänt nog många gånger kanske man börjar tänka till. Varför läser jag om just det här gång på gång, varför nämns det här igen och igen, är det något viktigt till mig? Då kan vi behöva ta oss tid med Gud och fråga honom: är det

här från dig? Och han vill lära oss att kunna förstå när det är han som talar till oss, men det kan ta lite tid, genom att vi låter honom få vara nära oss, i bibelläsning, bön och kristen gemenskap.

Det finns så mycket vi läser om i bibeln som sedan bara går förbi oss, fast vi egentligen skulle vilja veta mer och få del av mer, men det kommer så ofta annat i vägen. Det hjälper inte att se alla matprogram på TV där den ena rätten godare än den andra lagas till och får munnen att vattnas. Det är först om man skulle kunna få maträtten på bordet framför sig och själv äta, som man kan känna smakerna.

Hur smakar andens gåvor, vad skulle det betyda om jag fick del av den ena eller andra? Vad innebär andens tjänster? Har jag någon av dem, och i så fall hur skulle jag kunna använda den i hans tjänst?

För nu ganska många år sedan gavs det ut en bok som heter "tala med andra tungor". Flera episkopalpräster i USA berättade om ett himmelskt språk vilket gav stort eko och frågetecken och en kristen författare bestämde sig för att undersöka fenomenet. Han intervjuade många, han läste historik och upptäckte att det funnits med i alla tider, även om det inte betonats, han besökte gudstjänster där det förekom tungotal och förundrades och förskräcktes, men kom till en punkt när han inte kom längre, han var tvungen att själv gå in i det för att kunna förstå. Med stor vånda och många frågetecken tillät han sig själv att ta emot det, och fick därigenom en helt ny förståelse och också helt nya möjligheter i sin kristna tjänst.

Vi har fått löftet om helig ande, vi har samma löfte som israelns folk fick, var inte rädd, Herren är med dig, men vi har också fått utmaningen och uppmaningen: Gå ut och gör alla folk till lärjungar. Det kan innebära att ge visa råd, att ha klart förstånd, att ha en orubblig tillit, att bota sjuka, att tala tungor, att tolka tungotal, att förkunna, att skilja mellan olika slags andar, att profetera, att tjäna, att undervisa, att trösta, att förmana, att frikostigt dela med, att vara ledare, att visa barmhärtighet, att visa gästfrihet, att vara herde, att vara förebedjare. (1 Kor 12:8-10, 28 The Message)

Vilken är din och min gåva? Har vi vågat utforska och ställa oss till hans förfogande? Vi kan behöva pröva tillsammans med andra och få

bekräftelse, vi kan behöva våga använda det vi tror vi fått och då är det mycket lättare i en mindre grupp där vi känner oss trygga.

Var inte rädda! Herren är med dig, Anden vill leda dig, och hjälpa dig att vittna om Jesus.

Och så till sist några citat ur Bibeln.

”Anden själv vittnar med vår ande om att vi är Guds barn”(Rom 8:16)

När hjälparen kommer då skall han vittna om mig (Joh 15:26).

Sanningens ande skall vägleda er med hela sanningen., Han skall förhärliga mig (Joh 16:13-14) Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och självbesinningens (2 Tim 1:7)”

AMEN

Om inte annat anges:
Bibelcitat från Bibel 2000
© Svenska Bibelsällskapet
www.bibeln.se